

ม.

๕๐๘

“ ล้ามดี ”

N 200

“ลามดี”

ลครพุดชดเต็ยว

ของ

ศรีอยุธยา

แต่งแปลงจากเรองลครพุดฝรั่งเกด

มิกรรมลิตหัดตามพระวาชบัญญัติ

ตัวละคร

นายจอน (“ล้ามก๊”)

ยอน สมิท (คนอังกฤษ)

ริชาร์ด คิกซัน (ชายหนุ่ม อังกฤษ)

นายตำรวจภูธร

พลตำรวจภูธร

นายสมบุญ (เสมียนที่โฮเต็ลสงขลา)

จินเก๊า (บ๊วยที่โฮเต็ลสงขลา)

เบ็ตตี สมิท (ลูกสาวของยอน สมิท)

สถานที่: ห้างกลาง โฮเต็ลสงขลา เมืองสงขลา.

“ล้ำมดี”

ฉาก : ห้องกลางโฮเต็ลสงขลา. ข้าง

ขวามีประตู ๑ ประตู; ด้านหลังมีประตูอีก ๑

ประตู; ด้านซ้าย ค่อนข้างหน้าโรง มี

ประตู, ทางหลังโรงมีโต๊ะยาว ๆ เป็น

ที่เสียมย่นนั่ง, มีราวกุญแจอยู่ใกล้ ๆ. ตาม

ผนังมีแจ้งความเวลารถไฟเดิน, แจ้งความ

ขายของต่าง ๆ, ฯลฯ ข้างขวาค่อนข้างมาทาง

หน้าโรง มีโต๊ะวางหนังสือพิมพ์และหนังสือ

เล่ม, กับมีเครื่องโทรศัพท ๑ เครื่อง (ดู

แผน.)

ด้านหลัง

(เมอเขมมาน วิชาเรศ สี กชณ พชโยคเตเข้ามา และยอช

ตามเข้ามา.)

ดึกขัน

(พูดกับบ๊วย) ฉันต้องการห้องสองห้อง.

บ๊วย

ฮั้! ฉันจะไปบอกลิเหมียน.

ดึกขัน

สถานี่ไปรษณีย์อยู่ที่ไหน ?

บ๊วย

อยู่ลิมหิตเล. จะให้ฉันเอาไปให้เธอ ?

ดึกขัน

ฉันอยากส่งโทรเลขไปเกาะหมาก. แต่

ฉันจะไปสถานี่ไปรษณีย์เอง.

(บ๊วยออกไป)

เบ็ตตี

I should like to have a room facing the sea.

ดิกซัน

All right, dear.

เบ็ตตี

I am awfully tired, and I know I am fearfully untidy.

ดิกซัน

เราพูดไทยกันดีกว่า จะได้ไม่แปลก
กับคนอื่น ๆ มากนัก.

เบ็ตตี

ฉันพูดไทยได้ไม่เลว. ลืมเลยมาก !

ดึกชัน

หล่อนพดไ้ค้พอดที่เคียว !

เสมียน

(เข้ามาจากทางข้างซ้ายแล้วพด) นาย

จะต้องการอะไรๆ ?

ดึกชัน

ฉันต้องการห้องสองห้อง และให้ยู่
ใกล้ ๆ กัน.

เสมียน

มีว่างอยู่เลข ๓๑ กับ ๓๒ ขึ้นบน.

เบ็ตติ

ใกล้กันนัก.

๔

ดึกขัน

(พูดบ้อง) อย่า ชิง ไป จี หล่อน.

เสมียน

เชิญนายลงชื้อในสมุด.

ดึกขัน

เขียนไว้ว่านายยอนตัน กับ แม่่มยอนตัน
ก็แล้วกัน.

เสมียน

(จากชื้อในสมุดแล้วพูด) นาย คอบ สัก ครู

เถอะ. ฉันจะไปสั่งให้เขาจักห้อง. (ออกไป
ทาง ซ้าย)

๕

เบ็ตตี

นายบอนสันกับแหม่มบอนสัน ! ทำไม
บอกเขาอย่างนั้น ?

ดิกซัน

จะให้ฉันบอกชื่อจริง ๆ ได้หรือหล่อน ?
ถ้าฉันบอกเขานายกักซันกับมิสส์สมิท เขา
ก็จะเห็นอะไร ๆ อยู่. หล่อนก็ทราบอยู่แล้ว
ว่าพ่อของหล่อนเขาชั่วร้ายเสียแล้ว. และ
อาจจะมาเอ็ดตะโรใหญ่ได้.

เบ็ตตี

เอ็ดตะโร ? แปลว่าอะไร ?

ดิ๊กชัน

อาหะมาโกรรอชิง. Kick up a row, you know.

เบ็ตต

จริงซี. พ่อฉันเคยไต่ยีนเราพูดถึงโฮเต็ลนี้
หลายหนแล้ว. เขาเป็นคนจำแม่นก๊วย, คง
จะจำชื่อได้. โฮเต็ลสงขลา—ชื่อจำง่าย ๆ. แล้ว
ฉันจะต้องเล่าอะไรให้เธอฟังสักหน่อย. ฉัน
เข้าใจว่าฉันได้เห็นพ่อเมื่อครั้งนั้นเอง. ฉันเห็น
หมวกสีเทาของเขาอยู่ไกล ๆ.

ดิ๊กชัน

ที่สงขลาหมวกสีเทาอยู่หลายใบเหมือนกัน.

เปิดดี

ฉันจำหมวกพ่อของฉันได้.

ดึกขึ้น

อะไร ! หล่อนพดเพลวไหลเสียแล้ว.

เปิดดี

Oh! My dear!

ดึกขึ้น

อย่าใช้คำว่า "my dear" ใช้คำว่า "คุณพี่",
จะได้เหมือนไทยเขา.

เปิดดี

คุณพี่ ! (หวีเราะ) ฉันออกกระตาค !

ถ้าเราได้แต่งงานกันเสียก่อนก็จะดี. เราพา
กันหนีมาเช่นนั้น คุณไม่สมควรเลย.

ดิกชัน

จะเป็นอะไรไปหล่อน ! แล้วเราพากันไป
หากงสุลให้เขาแต่งงานให้เราอีกแล้วกัน. แต่
ถ้าเราไม่พากันมาเลยเช่นนั้น พ่อหล่อนก็คง
ไม่ตกลงเป็นแน่.

เบ็ตตี

ก็ถ้านายห้างของเรตกลง—How do you
say “ make you a partner ? ”

ดิกชัน

ให้ถือหุ้น.

เบ็ตตี

ให้ถือหุ้น—นั่นแหละพ่อก็จะยอมให้ฉันแต่ง
งานกับเธอ.

๘
ดึกขึ้น

ฉันรู้แล้ว. แต่นายห้างขอผิดไว้. เขาว่า
ให้รออีก ๓ เดือน. พอหล่อนก็อยากจะให้ฉัน
รอนกว่าจะได้เป็นผู้ถือหุ้น. เราจึงต้องพา
กันมาอย่างนี้.

๙
เปิดต

เธอควรจะลาออกเสียทันที. ควรจะพบกับ
นายห้างว่า “นายไม่ให้ฉันถือหุ้น, ฉันไป!”
อย่างนี้.

๑๐
ดึกขึ้น

จริงซี, แต่ถ้าว่านายห้างเขาคดกลงตามคำ
ฉันละก็ ฉันก็เอียเท่านั้นเอง, เพราะไม่มีทาง
จะไปทำอะไรอีก.

เบ็ตตี

“เอียบ” อะไร ? แปลว่าอะไร ?

ดิกชัน

ลำบาก—เคราะห์ร้าย.

เบ็ตตี

อ้ออย่างนั้นหรือ ? ฉันยังไม่เคยได้ยินเลย.

ดิกชัน

นั่นแหละหล่อน, ฉันไม่กล้าทำให้นายห้าง
โกรธ, จึงต้องรอนกว่าเขาจะเห็นว่าฉันผิดพลาด
จะเป็นผู้ถูกลงโทษ.

เบ็ตตี

แล้วเธอก็จะต้องทิ้งฉันไว้คนเดียวบางเวลา
สำหรับไปทำงาน.

๕๕
ดึกขึ้น

ก็คงจะต้องทำเช่นนั้นบ้างบางครั้งบ้างคราว.
เช่นเคยวนเองฉันก็ต้องไปส่งโทรเลขถึงนาย
ห้าง, แล้วจะต้องเลยไปหาผู้ทำการค้าขาย
ติดต่อกันในเมืองนี้ด้วย. แต่ฉันหวังใจว่าคงจะ
ไปไม่นานนัก. ฉันจะรีบกลับไทยเร็วที่สุดที่
จะทำได้.

๕๕
เบ็ตตี

เขียนจดหมายไปไม่ได้หรือ?

๕๕
ดึกขึ้น

มีข้อความที่จะต้องพูดถูกภาษากันด้วยปาก.
ฉันเป็นคนพูดภาษาไทยได้ก็ ห้างจึงได้ส่ง
มาจัดการอื่น.

เบ็ตตี้

ก็ถ้าเธอไปแล้ว ฉันอยู่ทางนี้จะต้องการ
อะไรจะทำอย่างไร ?

ดิกชัน

ก็หล่อนักพูดไทยเป็นอยู่แล้ว.

เบ็ตตี้

ฉันพูดไทยได้แต่กับคนทราภาษาอังกฤษด้วย,
เพราะถ่วงจะพูดผิดเขาก็คงเข้าใจ. แต่พูดกับ
คนไทยจริง ๆ ฉันกลัว !

ดิกชัน

ไม่จำเป็นต้องกลัวเลย (หันไปพูดกับ

เสมียน, ซึ่งเข้ามาทางซ้ายณคน) ทีนม

ล่ามหรือเปล่า ?

เสมียน

มี, นาย. มีอยู่เสมอ.

ดึกชั้น

ล่ามภาษาอังกฤษหรือ ?

เสมียน

อย่างนั้นซีนาย. . . ประเดี๋ยวก็เห็นจะมา.
ฉันจะบอกตัวเขาให้คอยแปลอะไรตามแต่นาย
ประสงค์. . . หวังพร้อมแล้ว.

ดึกชั้น

(พุกกับเบ็ตตี้) ฉันจะพาห่อขึ้นไปห้องเสีย
ก่อน แล้วจึงจะไปสถานีไปรษณีย์. (ดึกชั้น
กับเบ็ตตี้พากันออกไปทางซ้าย)

เสมียน

บ๊อย ! เก็กเก้ ! (บ๊อยเข้ามาทางประตู
ด้านหลัง) ล่ามทำไมยังไม่เห็นมา ?

บ๊อย

อาบุญนำหลิอ ? ล้อลมเลียบแล้วหลิอ ?
อ้าววังนน้องสาวของอ้าย อี้ไปทำศพ. อี้ให้
ทองมาแท่ง. อ้อยข้างนอก.

เสมียน

บอกเขาแล้ว. (บ๊อยไปกวักมือที่ประตู. นาย
จอห์นเดินเข้ามาช้า ๆ และเบคหมวก, เสมียน
จึงพดก้นนายจอห์นต่อไป) แกมาแทนนายบุญ
หรือ ? (จอห์นพยักหน้า) นายบุญเห็นจะบอก

ค่าจ้างแล้วละกรรมมัง ? วันละ ๓ บาท, ไม่เลว
 เลยนะ. นายโฮเคิลต้องการล่ามดี จึงยอม
 ให้ค่าจ้างแพง ๆ. แก่ไม่ต้องทำอะไรนอกจาก
 คอยแปลล่ามให้ผู้ที่มาอยู่ที่นี่. เข้าใจไหม ?
 (จอห์นพยักหน้า) ก็แล้ว. (เสมี่ยนออกไป
 ทางซ้าย)

จอห์น
 (พูดกับบ๊อย) มีคนมาทูลโฮเคิลมากหรือ
 บ๊อย ?

บ๊อย

บางวันเข้ามา, บางวันมาน้อย. คงอังกฤษ
 ๔๔
 ก็มา.

จอห์น

ตายโหง ! มามากหรือ ?

บ๊อย

ไม่รู้ได้ ! น้หมวกลือ.

(บ๊อยหยิบหมวกเก็บให้นายจอห์น. . . ที่นำ

หมวกมีหนังสืออังกฤษว่า “ Interpreter ”)

บ๊อย

(ชหนังสืออังกฤษ) อังกฤษ !

จอห์น

เขาอ่านว่าอะไร ?

บ๊วย

อ้าวไม่ลู้ (ออกไปทางซ้าย)

จอห์น

อ้าวก็^๕ไม่ลู้ ! (ใส่หมวก) คงหมายความว่า
 ว่าล้า^๕มแน่ละ ! ช้อ ! อ้ายภาษา^๕อังกฤษเรา
 หรอ^๕มันก็^๕รู้น้อยใจหาย^๕เทียว. ถึงภาษา^๕ฝรั่งเศส
 เยอ^๕มันอะไร^๕มันก็^๕รู้ปาน ๆ กันอีก^๕นั่นแหละ.
 อ้ายภาษา^๕ในโลก^๕กัน^๕ที่เรา^๕ไม่^๕รู้^๕มัน^๕มากกว่า^๕ที่เรา^๕
 รู้^๕มาก^๕เทียว ! (หัวเราะ) ล้า^๕มเก่ง^๕พิลึก^๕กะ^๕เรา !
 เมื่อ^๕ที่^๕คห^๕ญวน^๕ให้^๕มา^๕แทน^๕ตัว^๕วัน^๕นั้น^๕ เกือบ^๕จะ^๕ไม่^๕
 ตก^๕ลง^๕แล้ว^๕ที่^๕เคย^๕ว, แต่^๕เสีย^๕อัน^๕วอน^๕ไม่^๕ไ้.
 แล้ว^๕ก^๕การ^๕ที่^๕จะ^๕หางาน^๕อะไร^๕ที่^๕ได้^๕ค่า^๕จ้าง^๕ถึง^๕วัน^๕ละ

๓ บาทก็ยากอยู่ ! ทิพยอุญว่าบางวันไม่มีชาว
ต่างประเทศมาเลย; หวังใจว่าวันนั้นก็จะขี้กตลอก
จะไ้รอกตัวไปวันหนึ่ง.

เสมียน

(กลยเข้ามาทางซ้าย) อ้อฉันลืมถามข้อ

สำคัญอะไรไปอย่าง ๑. ฉันเคยพบล่ามบางคน
ที่พูดภาษาอะไรก็ได้หมดคนออกจกไทย. แกพูด
ไทยได้หรือ ?

จอ

ข้อนั้นนายไม่ต้องวิตก, ฉันพูดไทยเปรี๊ยะ
เทียว; นักขุนทองก็สู้ฉันไม่ไ้.

เสมียน

กิดิละ. ในเวลานั้นจริงไม่มีใครจะมีชาวต่างประเทศมา. (กริ่งที่เครื่องโทรศัพท) อ้อ
 โทรศัพท ! (เสมียนไปฟังโทรศัพทอยู่ครู่ ๑
 แล้ววิ่งหันไปพบกับจอห์น.) เขาพามาจากเมือง
 ไทร. (จอห์นฟังโทรศัพท์ของเสมียนเฉยอยู่,
 เสมียนจึงไปพูดใกล้.) อย่างไรเล่า ! เขาพก
 จากเมืองไทร ! พูดภาษาอังกฤษ.

จอห์น

ก็ถ้าเขาเป็นคนอังกฤษก็คงพูดภาษาอังกฤษ.
 อังกฤษซิ.

เสมียน

ก็แกไปพุดกับเขาซิ !

จอ

(เดินไปโดยไม่ใคร่เต็มใจ. และพุดสาย)

โหล !—โหล !— (พุดกับคนต) จบเที้ยว !

พุดภาษาอังกฤษ ! (ฟังครู่ ๓ แล้วหันไปพุดกับ

คนตอีก) ไม่เข้าใจจนกว่าเคี้ยว, ให้ตกระกช !

(อีกครู่ ๓ แล้วพุด) เยส ! เยส ! (พุดกับคนต)

ภาษาอังกฤษแปลว่า “จะ” !

เสมียน

เชื่อว่าอะไร ?

จอห์น

ไม่มีเรื่องอะไรเลย !

เสมียน

“อะ ! อะไรไม่มีเรื่องอะไรทำไมจะต้องโทร
ศัพท์มาจากเมืองไทร. ฟังดูให้ดีกว่าก่อนเดอน่า !

จอห์น

(พูดโทรศัพท์) เยส ! เยส ! (พูดกับ
เสมียน) คนอังกฤษ ขอให้เตรียมห้องไว้ให้
เขา. ฉันตอบว่า “เยส” แปลว่า “ใช่”.

เสมียน

ต้องถามให้ถี่ถ้วนด้วยกระทางความยิ่งกว่า
นั้นอีกหน่อยซิ. เขาจะต้องการกี่ห้อง ?

จอห์น

(พูดเอาเอง) สักห้อง.

-๒-

เสมียน

เมื่อไร ?

จอห์น

วันอังคารหน้า.

เสมียน

ชั้นบนหรือชั้นล่าง.

จอห์น

ชั้นล่าง.

(ระหว่างเวลาที่เสมียนกำลัง

พลิกสมุดคค, จอห์นหันไปยิ้มกับคนคค และพยักหน้าแสดงกิริยาให้เห็นว่า ตนเก่งในการที่หลอกเสมียนได้.)

เสมียน

บอกเขาที่ว่า มีห้องว่างอยู่ชั้นล่าง ๒ ห้อง,
และจะไม่มีว่างอีกจนวันที่ ๑๕; แต่มีห้องว่าง
อยู่อีก ๒ ห้องที่ชั้นบน.

จอห์น

(ตกใจ) อ้ออ้อ! ต้องพักยกยาวอย่างนั้น

เที่ยวหรือ?

เสมียน

อย่างนั้นซิ! อย่าว่าไร! จะรออะไรอีกเล่า.

จอห์น

(พูดกับคนค) นี่แหละมันเป็นคราวเคราะห์ที่
จริง ๆ! (พูดโทรศัพท์) วิสกีโซดา—แอฟเพอ

โฮเต็ล — คินีนแอ้จะแปนแน — โอเรียบคัน
 สโต ! เยส ! — สปอตคลับ โมเต็ลไซ้ โม
 เต็ลคา ! (หันไปพุดกับคนค) อ้ายตาขรวที่พุด
 สายข้างโน้นเอ็ดคะโรใหญ่ ! (พุดโทรศัพท์)
 ช้อแร็ค ! ช้อแร็ค ! (วางเครื่องฟัง, แล้ว
หันไปพุดกับคนคอีก) ไม่ไหว ! ตาข้างโน้น
 แกะทะโกนเฮาแก้วหลันเปรี๊ยะ ๆ เทียว.

เสมียน

คนที่ โทร ศัพท์ มานันเห็น จะมั่งมีพอไซ้.
 โทร ศัพท์ จากเมืองโทรศ้องเลียบเงินไม้น้อย.
(ออกไปทางซ้าย)

จอห์น

ฮือ ! อภัยการร้ภาษาต่างประเทศนั้นมันก็มี
ประโยชน์มากพึล็ก ! เลียใจที่เราไม่ได้เรียน
เลียแต่เมื่อเล็ก ๆ. (ยื่นท้าวโตะ, หน้าหัน
ไปทางซ้าย)

(ยอน สมิต เข้ามาทางประตูด้านหลัง. ได้
หมวกสักะหลาดสีเทา, ถือกะเป้เข้ามาวางที่
โตะข้างขวา, แล้วจึงไปพูดกับยอน.)

สมิต

Is this the hotel Songkhla ?

จอห์น

(ตกใจ) เยส ! เยส ! (หันหมวกกลับ
หลัง เพื่อมิให้ฝรั่งเห็นตัวหนังสือที่หน้าหมวก.)

สมิท

I want to ask the manager whether
a young fellow and a girl have been here.

จอห์น

เยส ! เยส ! (ถอยหลังไปจนถึงประตูซ้าย
แล้วเลยหนีออกไป.)

สมิท

Hullo ! What's the matter with that
fellow ? I must try and get hold of an
interpreter. They say there is one here
who could speak English. Interpreter !
Interpreter !

เสมียน

(กลับเข้ามาทางซ้ายและถาม) นายคัง

การอะไร ?

สมิท

Ah ! I want to know whether Mr. Richard Dickson has been here.

เสมียน

อะไรนะนาย ?

สมิท

I said Dickson ! — Richard Dickson — has he been here ?

เสมียน

ว่าอะไรนะ ?

สมิท

“ Khon ” — name — Dickson !

เสมียน

อ้อ ! ชื่อคนหรือ ? — ไม่มีนาย — ไม่มีชื่อ

อย่างนั้น — (สั่นหัว) ไม่มีตกตั้ง !

สมิท

See here, young man, Did a young fellow bring a girl here this morning ?

เสมียน

(ยิ้ม) ดันเสียใจ ฉันไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ! — ล่าม! ล่าม! เอ๊ะ! หายไปข้างไหนหนอ! — บ๊อย! (บ๊อยเข้ามาจากทาง
ด้านหลัง) เห็นล่ามอยู่ที่ไหนบ้าง ?

บ๊อย

อยู่ณเมือกนเอง.

สมิท

(พลิกสมุดอ่านและพดทีละคำ) Tamruat-
Puthorn-marnee !

บ๊วย

อ้าวไฉน ?

เสมียน

คุณหมอนจะต้องการตำรวรถร.

สนิท

(เอาเงินให้บ๊วยแล้วพูด)

Tamruat

Puthorn — marnee ! Savvy ?

บ๊วย

อ้าวให้เงินอ้าวทำไฉน.

เสมียน

เขาจะให้ไปตามนายตำรวรถรมา. ก็ไป
 ตามมาให้เขาหน้อยก็แล้วกัน จะได้รู้เรื่องกัน
 เสียที.

บ๊อย

อึกๆ ไทไม่เบี่ยงจะลี้เลื่องโลกทั้ง ?

เสมียน

ล่ามของเราหมื่นนะ.

สมิท

Say, young fellow, I want a room !

(พลิกสมุดแล้วจึงพูด) Hong !

เสมียน

อ้อ ! ต้องการห้องหรือนาย ? (สมิท

พยักหน้า) บ๊อย, พาเขาไปห้องเลข ๓๗.

(ส่งกุญแจให้บ๊อย)

สมิท

Take my bag, boy.

บ๊อย

(ไม่เข้าใจ) อ้อ ! อ้อ !

สมิท

(เลี้ยงกังขั่น) Take my bag !

บ๊อย

อ้อ ! อ้อ ! (คงทำอะไรนอกประตูปะ)

สมิท

(โกรธพดเลี้ยงกัง) Take my bag,

damn you! (ช่มชู้)

บ๊วย

ฮ้อ! เขาก็เข้าไปหล้อ? ฮ้อ! ฮ้อ! (หยิบ
กระเป๋)

สมิท

It's damned nuisance talking to fool
 chinamen! Come along! (ออกไปทาง
ขวากับบ๊วย)

เสมียน

นี่ล้ามหายไ้ไหนก็ไ้รู้! (ออกไปทาง
ประตูคานหลัง)

(ตีกชนกยเบตคเขามาทางซ้าย)

เบ็ตติ

ต้องไปเที่ยวหรือ? อยู่กับฉันก่อนไม่
ไ้หรือ?

ดิกชัน

ฉันไปเพียงสถานี่ไปสนนัยเท่านั้น.

เบ็ตติ

ฉันออกกลัว. เมื่อฉันไม่ได้ยินเสียงใครพูด
อยู่หรือ? ฉันคิดว่าเป็นเสียงพ่อ!

ดิกชัน

ไม่ใช่ดอกหล่อน! หล่อนหวาดเสียว
เกินไป. เมื่อฉันเห็นว่าเห็นหมวกสีเทา; เที่ยว
ว่าได้ยินเสียง! อย่างกลัวเหลวไหลไปเลย.

ฉันจะต้องไปที่. ลาก่อน! (หยิบมือส่งให้เบ็ตตี
แล้วออกไปประตูด้านหลัง; ล้วนเบ็ตตีไปทาง
ประตูซ้าย.)

(อีกคร้ ๓ นายจอห์นจึงค่อย ๆ ย่องเข้ามา
ทางประตูซ้าย; หมวกยังใส่กลับอยู่.)

จอห์น

ไม่มีใครอยู่แล้ว! — — — (คณาพิกา
ฟัง & โหม่งครึ่งเท่านั้น. — — ต้องอยู่ต่อไปจน
กลางคืน! (ถอนใจใหญ่, แล้วไปกดเวลารถไฟ)
รถไฟจะมาอีกคร้ ๓ ต่อเวลาเย็น ๆ. บางที
จะค่อยว่างบ้างกระมังในเวลานี้.

(เส้มนยกลับเข้ามาทางประตูขวา)

เสมียน

ล่าม! ^{๕ ๕๕} เมื่อกันแกหายไปข้างไหน?

จอห์น

^{๕ ๕๕ ๕}
เมื่อกันหรือ?

เสมียน

ฉันบอกแล้วให้ขยับขึ้น.

จอห์น

อ้อ? ^๕ ฉันเข้คหนีไป — — เอ๊ย! ไม่ใช่!

ฉันได้ยื่นใครร้องเป็นภาษารูเซียว่า “ช่วยด้วย”

ฉันก็รีบออกไป. ^๕ แต่ที่จริงหนูฉันเห็นระเพื่อนไป

เพราะไม่พบใครเลย.

เสมียน

แก่ออกไปโดยรีบร้อนเหลือเกินจนใส่หมวก
กลับเพี้ยนนะ !

จอห์น

(คลำหมวกแล้วพุดหน้าเฉย ๆ) เฮฮ ! เริง

แหละ.

เสมียน

ก็จะหันมาเสียให้ถูกทางไม่ได้หรือ ? หัน
กลับมาสิ ! แล้วก็อย่าแอบเลียงไปเสีย
อีกเล่า. (เสมียนนั่งข้างหลังโต๊ะ, จอห์นนั่ง

เก้าอี้หน้าโต๊ะยาว.) เมื่อกันมองกฤษฎิ์คน ๓

มาที่นี่, พุดไทยไม่ได้. เขาต้องการพบนาย
ตำรวจภูธรทำไมก็ไม่ทราบ.

จอห์น

(พูดกับคนต) ฉันทก็ไม่ทราบ, แล้วก็ไม่

มีท่าทางที่จะทราบอีกด้วย!

เสียงสมิทหลังฉาก

Boy! Boy! Take these boots and give them a shine. And get me a whisky and soda—stengah, savvy?

จอห์น

อ้อฮอ. ไก่ขี้มันเลยรักขนิลลูกข้า. เหลือรับ
จริง ๆ! เมื่อไรคนทั้งโลกจะพูดภาษาไทยกัน
ให้หมดก็ไม่รู้ละ! ที่จริงควรจะมัลมาคมจัก
ส่งครูไปเทียวสอนภาษาไทยให้ทั่วโลกแท้ ๆ
ที่เดียว.

(สมิทเข้ามาจากประตูขวา, และในขณะที่
 เทียบกันนั้นนายตำรวจภูธรเข้ามาทางประตูด้าน
 หลัง.)

สมิท

Well, where is the Gendarme Officer?

นายตำรวจ

อ้อนาย ? ต้องการอะไร ? นายใช้ไหมที่
 ต้องการจะพบฉัน ? นายนั้นพอใช้เทียบนะ; จะ
 ไปถึงโรงพักหนอยไม่ได้อีกหรือ ?

สมิท

Oh! How do you do?

นายตำรวจ

ไม่ต้องเขาแซวอะไรละนาย; ฉันไม่ใช่
 ซ้าง ! นายควรจะไปที่โรงพักจึงจะถูก.

สมิท

Beg pardon?

นายตำรวจ

แล้วกัน! พวกกันไปคนละทางอย่างไรเสีย
แล้ว.—นี่แน่, นายตักก็เป็นผู้ดี. ถ้าคราวหน้า
นายต้องการพบฉันสักทีไปที่โรงพักจะดี; ขอรรม
เนียมเมืองไทยเขาใช้เช่นนั้น.

สมิท

Yes?

นายตำรวจ

แล้วกัน! เลยไม่รู้เรื่องกัน!

เสมียน

เขาพูดไทยไม่เป็น.

นายตำรวจ

อ้ายฉันก็พกอังกฤษไม่เป็น! ทำอย่างไร
จึงจะได้รู้เรื่องกันเล่า?

เสมียน

ล้าม!

จอห์น

อยู่! (เดินไปหานายตำรวจพลูต, ยิ้ม
แหย่ง ๆ)

นายตำรวจ

บอกให้เขาเล่าเรื่องไปทีหรือ.

(จอห์นหันไปหาสมิท; ฝ่ายสมิทเห็นคำว่า

“Interpreter” ที่หน้าหมวกก็พยักหน้าแสดง
ความพอใจ.)

สมิท

Ah! Interpreter!

จอห์น

เยส! เยส!

สมิท

Tell the officer that my name is John Smith, of Penang. I have five daughters. The second girl has run away with a young fellow named Richard Dickson.

Tell him that! (จอห์นแลคสมิทแต่ไม่พูดว่า

กระไร.) Translate what I have said!

(จอห์นนิ่งอยู่, สมิทออกโกรธพูดเสียงดัง)

Why the devil don't you tell the officer what I said? →

นายตำรวจ

เขาว่ากระไร ?

จอห์น

เรื่องราวมันยุ่งพิลึกกละขอรึบ — — เรื่อง
ยืดยาวมาก ! — — ฝรั่งคนนั้นเขาเป็นคนอังกฤษ.

นายตำรวจ

ข้อนั้นฉันก็รู้แล้ว !

จอห์น

ผมก็เหมือนคนอื่นๆ. — — เขามาเที่ยวเมือง
สงขลา เพราะ — — เอ้อ — — เพราะเขายังไม่
เคยมา เขาก็อยากมา.

นายตำรวจ

มาเที่ยวทำไมต้องขอพบฉันด้วยเล่า ? คุณ
ไม่มีมูลเลย.

จอห์น

ประเทียวชิชอรัย — — คุณต้องให้ผมมี
เวลาเฉลยหน่อยซิ.

สมิท

Tell him, that the young man is
confidential clerk to a merchant in Penang,
with connections both in Bangkok and
Singora.

จอห์น

รู้แล้ว! (พูดกับนายตำรวจ) ทำไมคน
อังกฤษจะมาเที่ยวเมืองสงขลา จึงอยากพบนาย

ตำรวภูธรหรือชอริบ! (เกาหัว) เพราะถูก
 ชะโมยเครื่องเพชร——อะ! ไม่ใช่, ถูกชะโมย
สมุคพก! (นกเริงออกแล้วกละยกเรือบ)
 นายคนกำลังเดินขึ้นมาจากสถานีรถไฟ — —

สมิท

Tell him that the young man—

จอ

หยุด! (พูดกับนายตำรวจ) พอนายคน
 ไล่ออกมาจากสถานี ก็มีคนอื่นๆ หนึ่งเข้าไป
 กระแทกไหล่ แล้วเลยฉวยเอาสมุคพกไป.
(นายตำรวจขี้ความลงในสมุค)

๔๕

สมิท

(เห็นนายตำรวจทักข้อความก็พอใจ, พยัก
หน้าพลางพกพลาง) That's all right!

จอห์น

อ้อ ! อ้อเร็วหรือ ? ก็คืนระชี่นาย ! (เลี้ยว
ไปที่ละน้อย)

นายตำรวจ

(เห็นสมิททักก็สุมตพกออกมาก็ปลาบใจ)

เอ๊ะ ! นายมีสุมตพกสองเล่มหรือ ? (พกกับ
จอห์น) ล้าม ! เขามีสุมตพก ๒ เล่มแน่ !

จอห์น

อ้อ ! ตามแบบ ! คนอังกฤษเขาพก ๒
เล่มทุกคน.

สมิท

(ยื่นสมุดให้นายตำรวจ) Here is the
photograph of the young man I am
inquiring about.

นายตำรวจ

รูปผู้ร้ายหรือนาย ?

สมิท

Yes!

นายตำรวจ

พิลึกมาก ! อะไรมีคนกระแทกให้ล้มกลาง
ถนน และล้วงกระเป๋าเขาก็ได้รูปผู้ร้ายไว้แล้ว.
คนอังกฤษนั้นพิกลมาก. (ครองครุฑหนึ่ง) นินเขา
ได้รูปมาอย่างไรกันหนิ ?

จอห์น

ผมลืมบอกไปว่า ผู้ที่กระตบไหล่นั้นเป็น
คนที่เขารู้จักกันมาก่อนแล้ว. เป็นฝรั่งเหมือน
กัน.

นายตำรวจ

อ้อ! คนนั้นชื่ออะไร? ตามคุกหรือ ?

จอห์น

ต้องถามด้วยหรือขอรับ ? _____ ไม่จำเป็น
เลย. เขาบอกชื่อให้ผมแล้ว. เขาชื่อ (ทำ
เสียงควักในคอ) กร๊าก ! ๛

นายตำรวจ

แม่เจ้าโง่ ! จะเขียนอย่างไรกัน ?

จอห์น

เขียนหรือขอรีบ ? — ก — ช — จ — บ.

นายตำรวจ

อ่านว่ากระไรนะ ?

จอห์น

(ทำเสียงขำขำ) ก็ขี้น !

นายตำรวจ

เหลือขี้นจริง ! แต่เขาเออะ ฉันทักไว้ได้
แล้ว. จะต้องรีบไปเสีย.

จอห์น

ก็แล้วขี้น, รีบไปเออะ. (ซัสमित)
นายคนนั้นเขาอ่อนใจแล้ว.

นายตำรวจ

(พูดกับสมิท) ฉันจะไปสืบความเท็จวน.
(ออกไปทางบ้านหลัง)

สมิท

(พูดกับจอห์น) What did he say? (จอห์น
พยักหน้าแต่ไม่ตอบ) What did he say?
 (จอห์นพยักหน้าอีก, สมิทเคืองพูดเสียงดัง)
Well, what did he say?

จอห์น

เฮ้ ! เฮ้ !

สมิท

Hang it, man, what the devil do
 you mean?

เสมียน

เข่าว่ากระไรเล่าม ?

จอ

เขาไม่ได้ว่ากระไรเลย.

เสมียน

เอ๊ะ ! ไม่ได้ว่ากระไรทำไมเอ็งตะรอนัก ?
ทำทางคนเขาโกรธอยู่นี่. ตามเขาทีหรือว่าเขา
ต้องการอะไร.

จอ

ไม่ได้ ! อย่างงวนเขาอีกดีกว่า. เขาว่า
อย่าให้ใครงวนเขาอีก. เขาว่าถ้าใครพูดกับ
เขามากำเดียวเขาจะไปเสียจากโฮเต็ลนี้.

๕๑

เสมียน

อ้อ ! ถ้าเช่นนั้นก็เป็นขำนะซี !

จอห์น

ถึงไม่ขำก็เห็นจะจวนแล้ว —— และฉันก็
จวนอีกคน ๓ เหมือนกัน !

สมิท

(พกขัยเสมียน) What sort of blamed
idiot do you call this interpreter?

เสมียน

เข่าว่าอะไร ?

สมิท

(ซ้ำจอห์นแล้วพกขัยไทยเสียงไม่ชัด) มายก —
มายก ! —— Rottenest interpreter I've
ever come across !

เสมียน

ดูเหมือนเขาว่าแกเป็นล่ามไม่คิ.

จอห์น

ก็เขาจะเห็นอย่างไรที่ข้างเขาเป็นไร !

สมิท

Look here, young man, I've never seen any hotel like yours, and it's certainly the last time I shall ever stay in it! (หันไปพูดกับจอห์น) As for you, you are the most downright specimen of a damned idiot I've ever had the misfortune to come across. Call yourself an interpreter? Why, I don't believe you understand a single word of any human language! (กระตักคนไปทางขวา)

เสมียน

คุณเขาก็อกรมากนี้ !

จอห์น

เปล่า ! ไม่โกรธเลย ! พอใจมาก. เป็น
ธรรมเนียมคนอังกฤษยิ่งชอบใจยิ่งเอื๊อกะไร.

เสมียน

ฉันจะต้องไปทำการทางอันเล็ก ๆ หนึ่ง. แต่
แกอย่าไปไหนเสียอีกเล่า. (ออกไปทางซ้าย)

จอห์น

(นั่งลงอย่างเหนื่อย) ฮอ ! อายการ

เป็นล้ามนั่นเหนื่อยเหนื่อยเช่นนั้นเอง. ออก

อยากจะเลี้ยงเขาย่ำเขากังไปเสียทีเดียวให้รู้

แล้ววิ่งออกไป. ^{ผู้}ที่นั่นชาวต่างประเทศมากนัก.
 อยู่ป่าจะค่อยสบายหน่อย, เพราะสัตว์ในป่า
 คงไม่มากจนให้เราพบ. แต่ถึงสัตว์อะไรจะมา
 สนทนากับเรา เราไม่คอยเสียก็ได้. การ
 ไล่คอยกับเลือกก็เห็นจะไม่สู้เป็นประโยชน์อะไร
 นักทว้ย !

(เข้คคเข้ามาทางประตูกันหลัง)

เบ็ตติ

Interpreter !

จอ

ตายโหง ! มาอีกคนหนึ่งแล้ว ! (หันไป)

พอกับเบ็ตติ, แกล้งทำเสียงแหบ, และชักอ.)
11

เจ็บคอ — — ไม่มีเสียง — — ! (พูดกับคนค)

ตาย ! ไม่เข้าใจ ! จะต้องพูดภาษาอังกฤษ
อีกกรรมัง ?

เบ็ตตี้

นั่นพูดไม่ออกหรือ ?

จอห์น

(เสียงกัง) แหม่มพูดไทยได้หรือ ? พูดโอ้ !

ทำไมไม่พูดเสียตั้งแต่แรกแล้ว ?

เบ็ตตี้

อ้อ ! พูดออกแล้วหรือ ?

จอห์น

(ทำเสียงแหบอีก)

ยังไม่หายสนิท,

แต่ค่อยยังชั่วขึ้นมาก ! (กระแอมแล้วพูด
เสียงปรกติ) หายแสบแล้ว !

เบ็ตตี

Can you tell me where the post
office is?

จอห์น

พูดใช่ ! ก็พูดไทยได้ละก็จะพูดอังกฤษ
ทำไมเล่าเหมือน ?

เบ็ตตี

ฉันพูดไทยได้น้อย. เมื่อเด็ก ๆ ฉันเคย
ไปอยู่ข้างนอกกับย่าของฉัน, แต่ฉันไปจาก
ข้างนอกเลี่ยนานแล้ว. ขอจะลืมภาษาไทย
เสียบ้าง.

จอห์น

อ้อ ! เท่าที่แหม่มพูดอยู่นักก็อยู่แล้ว. ฉัน
 ไม่ถนัดเลย, แต่แหม่มพูดไทยชัดมาก.
 ถ้าแหม่มอยากจะพูดให้คนอื่นควรจะหัดพูดกับฉัน
 จังระก็. คราวนี้ถ้าแหม่มพูดอังกฤษอีกสัก
 ฉันไม่ตอบละ !

เบ็ตตี

But I find it rather difficult to get
 hold of the words I want when speaking
 Siamese!

จอห์น

ฉันไม่เข้าใจ ! ฉันไม่ต้องการจะเข้าใจ !

๕๘

เบ็ตตี

ฉันหมายความว่า — (แต่เห็นหมวกดีเท่า,
ซึ่งสนิทฉันทั้งไว้นั้นโต๊ะข้างขวา) โอ๊ะ ! พลาดอีก

จอห์น

อะไรเหม่อ ?

เบ็ตตี

นี่หมวกของใคร ?

จอห์น

ของคนอังกฤษที่เขาเมาเมื่อก่อน.

เบ็ตตี

Father's hat ! (พดก๊ยจอห์น) Whatever
shall I do? My-er-my friend has gone

out, leaving me alone, and I don't know when he will be back. I am going back home—I mean to my room!

จอห์น

ตามใจหล่อนซิ !

เบ็ตตี

ฉันจะกลับไปห้องของฉัน.

จอห์น

อ้อ ! เชิญเถอะແหม่ม ! (เบ็ตตีออกไป
ทางคานหลัง) พุดกับแม่คนนี่ค่อยยังชั่วหน่อย.
 ค่อยมีเวลาเข้าใจกันได้บ้าง. ไม่เหมือนพุดกับ
 ตาฝรั่งแก่คนโน้น. ทำไมฝรั่งจึงไม่พยายาม
 เรียนภาษาไทยเสียบ้างก็ไม่รู้ละ !

(ตึกชั้นเข้ามาจากทางประตูด้านหลัง)

ตึกชั้น

Interpreter !

จอห์น

เขยกัน ! เผลอรีบเดินแล้ว ! ต้องลาออก
จากน้ำท่วม. ฉันนี่ฝรั่งชมราวกับแมลงวัน !
(ไปพูดกับตึกชั้น) ช่ายช่าย ! อย่าพูดมาก
นักเลย ? ช่ายเยอหนุก !

ตึกชั้น

(โกรธ) เอ๊ะ ! นี่อะไร ! ช่ายเยอเชิง
เหมือนกัน ! เชิงเปนอะไรมาจึงมาพูดกับช่าย
เช่นนั้น ? เชิงนี่กลัวว่าช่ายจะยอมให้เชิงมา

แสดงกิริยาหยายกับข้าอย่างนั้น ? อ้ายข้า,
อ้ายกากมุนษ, ไม่รู้จักสมบัตผู้ใด !

จอ

(ก๊อ) นายพูดไทยได้หรือ ? (จับมือ)

ตึกซัน) ขอบใจนาย, ขอบใจ ! นายเป็นผู้
ผู้ดีแท้, พูดไทยชัดราวกับคนไทย ! ไหน
นายพูดให้ ซัน ใจอีกทีหรือ. อ้ายข้า, อ้าย
กากมุนษหรือนาย ? ตามใจเถอะ ! นายจะ
คำว่าอะไรฉันไม่โกรธทั้งนั้น, ขอแต่ให้พูด
ภาษาไทยละก็เป็นอย่างนี้น ! (ตึกซันหัวเราะ)

เมื่อฉันได้พบฝรั่งผู้ดีอย่างเช่นตัวนายเช่นนั้น
แล้ว, ฉันจะขอพึ่งสักครั้ง ๑. ฉันมีความ

เสียใจที่จะต้องรับสารภาพว่า ภาษาอังกฤษ
 พระเ็นฉันรึน้อยอยู่หน้อย. ฉันชำนาญแต่
 ภาษาจีน, ญวน, เขมร, แวก, กับภาษา
 ฝรั่งเศสกับเยอรมัน.

ตึกซัน

อ้อ! ภาษาฝรั่งเศสกรึหรือ? — Quelle
 heure est-il?

จอ

ช่างก่อนเถื่อนนาย — — ฉันกำลังเล่าให้
 นายฟังว่า — —

ตึกซัน

ฉันกำลังถามอะไรอย่าง ๓ — — Quelle
 heure est-il?

จอห์น

~~นี่คือการ~~ จะ^๑ ~~การ~~ ^๑ ~~ให้~~ ^๑ ~~ฉัน~~ ^๑ ~~ตอบ~~ ^๑ ~~ทันที~~ ^๑ ~~ที่~~ ^๑ ~~เที่ยว~~ ^๑ ~~หรือ~~ ? ขอ
 ๑ ~~ผู้~~ ^๑ ~~ที่~~ ^๑ ~~ควร~~ ^๑ ~~การ~~ ^๑ ~~ของ~~ ^๑ ~~ก่อน~~ ^๑ ~~นี้~~ .

ดิกซัน

อะไรฉันถามว่า ^๑ ~~ถ้า~~ ^๑ ~~ไม่~~ ^๑ ~~งั้น~~ ^๑ ~~นั่น~~ ^๑ ~~ก็~~ ^๑ ~~ต้อง~~ ^๑ ~~ตรึก~~
 ๑ ~~ตรอง~~ ^๑ ~~ด้วย~~ ^๑ ~~หรือ~~ ? (หัวเราะ) แกเป็นล้าม
 ๑ ~~ฝรั่ง~~ ^๑ ~~เคล~~ ^๑ ~~เก่ง~~ ^๑ ~~พอ~~ ^๑ ~~ใช้~~ !

จอห์น

อ้อ ! ถ้าอยากรู้ ^๑ ~~ว่า~~ ^๑ ~~ท่าน~~ ^๑ ~~นั้น~~ ^๑ ~~จะ~~ ^๑ ~~ยาก~~ ^๑ ~~เย็น~~ ^๑ ~~อะไร~~ .
 (ตนาฟีกา) ^๑ ~~เวลา~~ ^๑ ~~นี้~~ ^๑ ~~๕~~ ^๑ ~~โมง~~ ^๑ ~~ครึ่ง~~ . ^๑ ~~แต่~~ ^๑ ~~นี่~~ ^๑ ~~แน่~~ ^๑ ~~นาย~~ ,
 ๑ ~~ช่วย~~ ^๑ ~~ฉัน~~ ^๑ ~~หน่อย~~ ^๑ ~~เถอะ~~ . ^๑ ~~ฉัน~~ ^๑ ~~ต้อง~~ ^๑ ~~พด~~ ^๑ ~~กับ~~ ^๑ ~~คน~~ ^๑ ~~อังกฤษ~~
 ๑ ~~คน~~ ^๑ ~~หนึ่ง~~ ^๑ ~~ท่าน~~ , ^๑ ~~แต่~~ ^๑ ~~เขา~~ ^๑ ~~พด~~ ^๑ ~~มา~~ ^๑ ~~ฉัน~~ ^๑ ~~ไม่~~ ^๑ ~~ค่อย~~ ^๑ ~~จะ~~ ^๑ ~~เข้าใจ~~ ,
 ๑ ~~เลย~~ ^๑ ~~ไม่~~ ^๑ ~~รู้~~ ^๑ ~~ว่า~~ ^๑ ~~เขา~~ ^๑ ~~ต้องการ~~ ^๑ ~~อะไร~~ .

ตึกชั้น

เดี๋ยวนี้เขาอยู่ที่ไหน ?

จอห์น

ชอบใจนายที่ช่วยฉันเช่นนั้น.

ตึกชั้น

เขาอยู่ที่ไหนแล้ว ?

จอห์น

คุณหมอนั้นอยู่ในห้องนั่งข้างตนเอง. นั่น

นาย, หมวกฉัน. นายเอาใส่เข้าก็ได้เป็นลำน
กันพัก ๑. (ตึกชั้นหัวเราะและรีบหมวกไปใส่;

จอห์นไปเรียกที่ประตูซ้าย) นาย! นาย!

๖๕

ดึกชัน

เรียกเขาว่า "Sir" ซิ.

จอ

เซ่อ ! เซ่อ ! (หันไปถามดึกชัน) คำว่า
"ล่ามก็" จะใช้เป็นภาษาอังกฤษอย่างไร ?

ดึกชัน

Good interpreter.

จอ

"กูกอินเตอเปรเตอ" ถูกไหม ? (ดึกชัน
พยักหน้า) เฮาสะ ! ประเดี๋ยวก็ไต่ฟงพวกกัน
จ้อละ. (เคาะประตูซ้ายแล้วพูด) เซ่อ ! เซ่อ !
กูกอินเตอเปรเตอ !

(สมิทแยกประตูซ้ายเข้ามา, ทันทีนั้น
ก็ก้มหน้าไปด้านหลังให้ทันที)

สมิท

Oh! Is this the new interpreter? Look here, I want some tiffin in the dining-room. Let me have a table to myself, please.

(ก็ก้ม, ซึ่งในระหว่างนี้ค่อย ๆ เลี้ยวไป
ข้างหลัง, รีบวิ่งหนีออกไปทางประตูด้านหลัง.)

จอห์น

ฮึ ฮึ ! หมอนั่นก็กลัวตาขรวันเหมือนกัน !

สมิท

(พกกบจอห์น) What's the matter with
that fellow?

จอห์น

(โบกมือ) ไม่ใช่ ! ไม่ใช่ ! ฉันออกจาก
 น้ําล้างแล้ว. คนโน้นล้างใหม่. ^๗กูคินเทอ
 เปเรเตอ ! (ข้มและพยักหน้า) ฉันลาก่อนละ !

สมิท

What the devil do you mean by your
 tomfoolery, you grinning jackass? Do
 you want your skull cracked? (กระแทกกับ
 ๗ ไปทางซ้าย)

จอห์น

เหลือรอย ! ขีตาฝรั่งคนน่กยเรากุข้างไม
 ถูกชตากันเลย ! เจ้าประคุณ, ขออย่าให้ต้อง
 ๗ เห็นหน้าค่าตาอีกเลย ! (เลียบเอะอะข้าง

หลังฉาก) เฮ้! นั่นอะไรกันหนอ? เลี้ยง
ใครตักกันหรือ? ช้อ, ดูเหมือนนางมวยกันขึ้น,
แต่เลี้ยงพวกไทย. เห็นจะไม่ต้องเทือกคร้อน
ถึงล้าม!

(นายตำรวจเฮอร์เข้ามาทางประตูด้านหลัง,
มีพลตำรวจเฮอร์ตักกั้นเข้ามาด้วย.)

นายตำรวจ

(พูดกับจอห์น) ใต้ตัวแล้ว! เห็นไหมเล่า?
กำลังเดินผ่านประตูไฮเกิ้ล, เห็นคน ๆ นี
กำลังรีบออกมา, จำหน้าได้ว่าเหมือนรูปฉาย
ที่ฝรั่งให้ตมเมอกัน แยกไปตามตัวคนอังกฤษ
เมอกันมาซิ. ฉันท้องแสงคงให้เห็นความ

สามารถของตำรวจภูธรเมืองนี้. พอร์เตอร์ร้าย
ก็จับได้ทีเดียว! ไปตามฝรั่งนั้นมาเถอะ.
แล้วตัวแกกลับมามีชัย จะได้แปลคำพูดกัน.

จอห์น

ขอใจที่บอกกล่าวให้ฉันรู้ด้วย! (พูดกับ
คุณท) ต้องแอบเลี้ยงไปเลี้ยงให้พ้น! (ออก
ไปทางประตูด้านหลัง.)

ดิกสัน

นี่แปลว่าอะไรกัน? จับมันทำไม? น
กรรมเนี่ยเมืองนี้เขาใช้กันใช้อย่างนั้นหรือ?

นายตำรวจ

แกไม่ต้องไขข้อ! แกไม่ใช่หรือที่ชื่อ—
เอ๊ย — (พลิกสมุดอ่าน) ก — ช — จ — บ ? —

หนอยแน่, ทำเป็นปลาตกใจ! เขาเถอะแล้ว
คงได้ไปผูกกันที่โรงพัก. (เห็นข้อยมาไล่

ประต๋ายมของค, นายตำรวจจึงพกกับข้อย)

ข้อย, ไปตามฝรั่งที่มาเมื่อเช้านี้มาที่เถอะ.

คนที่ไล่หมวกสีเทานี้, เข้าใจไหม. (ข้อย

พยักหน้าแล้วไป.)

รักขัน

(ตกใจ) หมวกสีเทา!

นายตำรวจ

อ้อ! รู้สึกตัวละซี! (พกกับพลตำรวจ)

จับมัน ๆ นะ!

๗๑

เบ็ตตี้

(เข้ามาทางขวา) Oh! Dick, what's the
matter?

นายตำรวจ

จับผู้หญิงคนนั้นด้วย ! (พลตำรวจจับเบ็ตตี้

อีกมือ ๓)

เบ็ตตี้

My dear Dick! — อะไรกัน ?

ดิกซัน

วิ่งของหล่อน !

หมวกสีเทาขุ่น !

(ชี้หมวก. เบ็ตตี้สั่น)

นายตำรวจ

อย่าอิง ! แล้วก็อย่าใช้ไต่กัน ! ฉันจะ
 ต้องจำอายข้อหมวกสเทานไว้, (พกกับพล
 ตำรวจ) เห็นเขาให้สัญญากันใหม่เมื่อพดถึง
 หมวกสเท ? ทำทางจะเป็นพวกผู้ร้ายสำคัญ
 เปนแน่ !

(สมิตเข้ามาจากทางซ้าย. พอเห็นลูก
 สาวก็เริ่มเทศน์)

สมิต

Betty! Are you still my daughter?
 Have you no thought for the anxiety
 and sorrow you are causing your mother—
 (เห็นไปพกกับนายตำรวจ ซึ่งกำลังจะสอภพค)

Don't interrupt, sir!— (พทกัยลักสาว)

Have you considered what a bad example you are setting to your sisters by your shameless conduct? Have you considered—

(พทกัยนายตำรวจอีก) I say! I asked you not to interrupt!— (พทกัยลักสาว)

Think of the consequences of your misconduct!

นายตำรวจ

นั่นนาย, ^๑รู้ไหมว่านายมันพอกเสียเวลา
เปล่า ๆ ! ^๒นายนักหรือว่าฉันมันเวลาว่างเปล่า
สำหรับฟังนายเทศนาไปรอกั๊วร้าย ?

สมิท

Think of it, sir! Isn't it scandalous?
I have got five daughters, and this girl—

my second daughter, sir, called Betty—
has run away with that young man—
(ซีกกซัน)

นายตำรวจ

คนนี้ใช่ไหมที่ขโมยสมุดพกของนาย ?

smith

Yes! That's the man!

ซีกกซัน

เฮ้ ! อะไรหาว่าฉันขโมยหรือ ? (พก
กับsmith) Mr. Smith, do you accuse me
of having stolen your pocket book?

smith

What! Certainly not! Who put such
an idiotic idea into your head?

ดึกขัน

(พทกัย์นายคำรว) เขาว่าเขายังไม่ได้
กล่าวเช่นนั้นเลย.

นายคำรว

แก่กรืออยู่ก็แล้ว ว่าฉันไม่เข้าใจภาษา
อังกฤษ, เพราะฉันจะตกแต่จะอะไรฉันก็
ไม่ได้. (พทกัย์พลคำรว) มาเถอะ ! พา
ผู้ชายกับผู้หญิงไปเข้าห้องขังเสียเถอะ !

ดึกขัน

(พทกัย์สมิท) Mr. Smith, do you know
they are going to take your daughter to
the lock-up?

สมิท

Oh! My dear girl! (จับแขนลูกสาวไว้)

Here, Mr. Police-man, you leave my daughter alone, do you hear?

เสมียน

(เข้ามาทางซ้าย) เกิดเหตุอะไรกัน ?

นายตำรวจ

ฉันเชื่อเต็มที่แล้ว ! ต้องเอาไปโรงพักทั้ง
โซลง. เป็นที่กว้างอย่างอื่น !

เบ็ตตี

ฉันเป็นลูกสาวของนายคนนั้น.

นายตำรวจ

ไม่ต้องตอบฉัน ! ฉันไม่ใช่ทารก.

(กริ่งที่เครื่องโทรศัพท์. เสมียนไปฟัง.)

เสมียน

เขาคี่สายมาจากเมืองไทรว. ได้ยื่นออกข้อ
ตักชัน.

ตักชัน

ตักชันหรือ ! ฉันเอง.

เสมียน

ไหนดายว่าชอขอนสนอย่างไรวเล่า ?

ตักชัน

ฉันชอตักชันด้วย.

นายตำรวจ

แล้วกชอ ก — ช — จ — บ ชกด้วย !

หลายชอนักแก !

ดึกซัน

ขอฉันไปพุดสายเถิด. (พุดสาย) Hullo!
 Hullo!—Yes, this is the Hotel Songkhla
 all right— นายห้าง ! พึ่งมาถึงเมืองไทร
 เมืองเร็ว ๆ นี้เอง — Yes?—Oh! indeed?—
 นายห้างว่าได้ ไทรคัพท์มาที่หนึ่งแล้ว, แต่ดู
 เหมือนเขาจะต่อสายไปที่โรงพยาบาลบ้าหรือ
 อย่างไม่ทราบ, เพราะได้ยินคนพูดบ้างต่าง ๆ
 มากมาย—Oh! do you mean it?—Really?—
 How can I thank you enough? Believe
 me I am most grateful!— นายห้าง
 ไทรคัพท์บอกมาว่า เขาตกลงรับฉันเป็นผู้ถือ
 หุ่นคนหนึ่งแล้ว. หล่อนจะว่าอย่างไร ?

๗๘

เบ็ตตี

Oh! Father! Mr. Lawley has consented to make Dick a partner.

สมิท

Is that so?

เบ็ตตี

Yes! I am so glad!

ดิกซัน

ให้พ่อหล่อนมาฟังเองซิ! (พดภัยสมิท)

Come and listen for yourself, Mr. Smith.

สมิท

(พดภัยนายตำรวจ) Sir, I think it's going to turn out all right after all!

(พดโทเรคัพท์) Hullo! Speak a little louder,

please!—That you Lawley?—This is Smith speaking—Oh! Really?—Certainly, I agree with you! Fine young fellow, Dickson!—got his head screwed on the right way? I should say so!—My dear Lawley, pleased is not the word! I am highly delighted!—Thank you; most considerate of you!—Good-bye!

(วางเครื่องฟังแล้วหันไปพูดคุยกับทิกซัน) My dear Dick! Here is Betty's hand, with my blessing! (จับมือลูกสาวยื่นให้ทิกซัน)

(เจอนเข้ามาจากทางซ้าย, ทำหน้าตน)

จอห์น

อะไรกัน ?

นายตำรวจ

อะไรกันเล่า ! คุณมันยุ่งกันใหญ่เสียแล้ว.
 แกทำได้ไหมว่าคุณอังกฤษคนนั้นได้ร้องทุกข์ว่า
 ถูกชะโมย ? ฉันอุส่าห์พยายามจับผู้ร้ายมาให้
 เมื่อได้ตัวผู้ร้ายมาแล้วสิ แยกปล่อยลูกสาว
 ให้ผู้ร้าย ! นี่จะเป็นกรรมเนียมอังกฤษหรือ
 อย่างไรฉันก็ไม่เข้าใจ, แต่คราวหน้าฉันเห็น
 จะไม่ยอมล่าหากสำหรับความพอใจของคนเช่น
 นอกละ ! (ออกไปทางประตูด้านกลางกับพล
ตำรวจ)

จอห์น

(พกกับทีกซ์ตัน)

นายกับแหม่มนพอ

หรือ ?

ดึกชั้น

พอใจมาก !

จอห์น

นี่ก็เพราะฉันนะที่นายจึงได้รับความพอใจ !
ควรขอบใจฉัน !

ดึกชั้น

เฮ้ ! อย่างไรกัน ?

จอห์น

ถ้าจะอธิบายก็จะยืดยาวนัก, แต่ถ้านาย
เป็นผู้ดีและใจดีสมรูปละก็ นายช่วยฉันสัก
หน่อยเถอะ. ฉันอยากจะหางานอะไรทำที่เกาะ
หมากหรือที่ไหนใกล้ ๆ พอให้มีช่องไ้ได้เงิน
เก็บ และให้ไ้ไ้ความรู้ด้วย.

ดิกชัน

ต้องการรับจ้างเป็นล่ามหรือ !

จอห์น

ไม่เอาละ ! เป็นล่ามวันเดียวพอแล้ว !
ฉันอยากหางานอะไรทำที่จะได้มีโอกาสได้เรียน
ภาษาอังกฤษด้วย, ใต้ ไหมนาย ?

ดิกชัน

พ่อตาฉันบางทีจะหางานให้ได้. ฉันจะลอง
พุดกับเขาดู. (พุดกับสมิท) This fellow
says he wants a job where he could pick
up some knowledge of English.

สมิท

(จับมือกับจอห์น) Well, well, since you
are acquainted with my future son-in-
law, I'll see what I can do for you.

จอห์น

(พูดกับดิกชัน) ฉันอยากจะพูดอะไรกับ
 เขาพอเป็นกริยา. ฉันต้องการบอกกับเขาว่า
 ฉันไม่เข้าใจเลย, ว่าจะทำอะไร ?

ดิกชัน

I do not understand.

จอห์น

(ไข่มือกัยสนิท) นอกลั่นเทอสนแทน !

บีดม่าน

วันกำหนดส่ง

22 ก.ค. 2502

27 ส.ย. 2503

14 ส.ย. 2503

๙ พ.ย. 250๒

๘ ก.ค. ๒๕๐๓

5.ก.ค. 2517

895.912

๑๓๖๖

